

KLAAR-
KOM
NACHT-
MERRIE

Bijles van Marith

CONTINU IN DE ORGASMEMODUS

NATUURLIJK, U BENT EEN ECHTE MAN VAN DE WERELD. MAAR EEN BEETJE BIJSCHAVEN KAN NOOIT KWAAD. ZEKER NIET OP HET GEBIED VAN SEKS EN LIFESTYLE.

Tekst Marith Iedema

■ Het gezicht van de vrouw op mijn beeldscherm vertrekt. Haar handen klauwen zich vast in de stof van de bank en ze puft alsof ze op het punt staat een kind te baren. De Amerikaanse moeder Cara Anaya (30) lijdt aan het Persistent Sexual Arousal Syndrome (PSAS) (de Nederlandse vertaling: syndroom van voortdurende seksuele opwinding). Een zeldzame ziekte die wordt gekarakteriseerd door ongewenste, voortdurende genitale sensaties. Kort uitgelegd: patiënten leven met het constante gevoel van een naderend orgasme. Wat niet betekent dat ze gevoelens van lust ervaren. Daarom heeft de wetenschap het ook wel over het *Restless Genital Syndrome* (ReGS), om te benadrukken dat deze aandoening niets te maken heeft met zin in seks. In 2001 werd duidelijk dat PSAS een lichamelijke oorzaak heeft, geen psychische, zoals eerder werd gedacht en kwam er wereldwijd aandacht voor de ziekte. Een behandeling is er tot op heden niet. Het zijn meestal vrouwen rond de overgangleeftijd die te maken krijgen met het zeldzame orgasmesyndroom, maar sporadisch treft de stoornis ook mannen, kinderen en jonge meiden. Zo schrijft Dave (man van middelbare leeftijd) op het Nederlandse PSAS-forum: 'Sinds een werveloperatie voel ik steeds orgasmes opkomen. Ik heb lichte pijn in mijn lies en ballen.' Ook als Dave niet seksueel opgewonden is – en geen stijve heeft – teisteren de orgasmes hem, schrijft hij.

180 ORGASMES

Geil zijn speelt zich grotendeels af in je gedachten. Je verlangt naar iemand, naar seksueel contact. Als je lijdt aan PSAS voel je geen opwinding. Je hebt alleen een kloppend, jeukend, brandend, 'orgastisch golvend', samentrekkend kruis. In de korte documentaire van Barcroft TV vertelt Cara dat ze de afgelopen twee uur haar aantal orgasmes heeft geteld. Ze kwam 180 keer – bijna – klaar. In de

speeltuin, de rij bij de supermarkt, in de keuken tijdens het koken en op de bank. Cara's lijf snakt elke dag – de hele dag – naar bevrediging en zelfs de kleinste beweging, de trilling van een rijdende auto bijvoorbeeld, kan haar het gevoel geven dat ze op het punt staat een hoogtepunt te bereiken. Veel kijkers vinden Cara's aandoening hilarisch, zelfs jaloersmakend. Op YouTube stikt het van de reacties van mensen die ook wel PSAS willen ('Geef mij wat zij heeft, met een lading sigaretten erbij') of een vriendin met het orgasmesyndroom, nog beter. Anderen vinden simpelweg dat Cara zich niet moet aanstellen: 'Probeer eens af te vallen, dikke koe en waardeer je orgasmes'.

Lijkt het jou ideaal, een vriendin hebben die dagelijks veelvuldig klaarkomt, of zelf geregeld tot een orgasme komt, zonder hiervoor iets te hoeven doen? Denk je dan eens in dat je klaarkomt tijdens een vergadering, begrafenis, of bij je schoonouders aan tafel. Dat wil niemand. Omdat PSAS-patiënten steeds het gevoel hebben bijna klaar te komen, maar niet helemaal, masturberen velen zich suf, in de hoop dat een hoogtepunt verlichting verschaft. Dave schrijft dat hij zich om die reden gemiddeld vier keer per dag aftrekt.

Ironisch genoeg wordt de druk rondom de genitaliën na een orgasme juist ondraaglijker, als je PSAS hebt. Je snakt naar die verlossende climax, maar seks verergert je klachten juist. Het is pure misleiding, die veel PSAS'ers tot waanzin drijft. Dit is hoe de hel moet voelen; de hele dag niks liever willen dan bevredigd worden, maar nooit seks mogen. De reacties van de YouTubers zijn dan ook ongegrond. Mensen die lijden aan PSAS worden

'Dit is hoe de hel moet voelen. De hele dag niks liever willen dan bevredigd worden, maar geen seks mogen'

neergezet als nymfomanen, die het liefst onophoudelijk neukend door het leven gaan. Dat terwijl geslachtsgemeenschap ten zeerste wordt afgeraden door artsen, bij PSAS. Een relatie hebben met iemand met het orgasmesyndroom betekent niet dat jullie samen zijn zal worden gekenmerkt door geiligheid. Eerder door het tekort hieraan.

ALLESOVERHEERSEND

Op het PSAS-forum uiten patiënten hun frustraties. PSAS wordt getriggerd door zoveel aspecten dat je een normaal leven kan je vergeten. Fietsen, zitten, een strakke broek dragen, aanrakingen, bukken, tillen, zelfs geluidstrillingen kunnen de reeks orgasmes aanwakkeren. De sensaties zijn zó allesoverheersend, dat mensen zich op niks anders kunnen concentreren. Hun hele leven staat op de kop, werken wordt onmogelijk, net als een goede nachtrust. Een vrouw die Iala heet schrijft op het forum: 'Precies een jaar geleden is dit

syndroom me overkomen. Zomaar, uit het niets.' Eerst lukte het Iala zichzelf door de dagen heen te slepen. Nu niet meer. 'Ik wil leven! Hoe kan ik verder? Hoe kan ik in hemelsnaam nog dertig jaar door?' Bij sommige mensen is de ziekte chronisch. Anderen groeien er overheen. Eén ding is zeker: PSAS wens je je ergste vijand niet toe. Laat staan jezelf, of je vriendin. Wees blij dat je flink aan de bak moet om haar tot een hoogtepunt te brengen.. **R**